

BickhamScriptPro-Semibold.otf

Bickham Script Pro Semibold

D'Čzarej žil ľistý muž menom Kornelius, stotník kohorty, zvanej Italška. Bol nábožnej a bohabojnej s celým svojím domom. Dával vela almužen ludu a rastanične, sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňi videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a volá ho: „Kornelius!“ Ale on na neho hľadal a prelaknatý povedal: „Čo je, pane?“ Odprevedal mu: „Troje modlitby a troje almužný vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz posíli mužov de Joppe a zavolaj si Šimona s prímenom Peter: býva u isteho Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného rozhodca z tých, čo mu boli podriadení, viedlo im porospíval a poslat ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a bližili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modlit' sa. Ked vyskialol, skočil jest. Kým mu pripravovali, padol do vyzývania. Viedol otvorene nebe a zostupoval akruis nádobu, ako veľké prestieradlo, špičtané za štopy rohy na zem. Boli v nej väčší druhý štvornečor, zemoplazov a nebeské vŕatičo. Izaznel mu hlas: „Peter, vstávaj, zabyjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nýjakim činom, pane, ved som nikdy nejedol nôť poiskrivené a necisté.“ Ale hlas, sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh včerajšie, tý renazývaj poiskriveným.“ Toto, sa opakovale tie razy a hned bola nádoba vziať do neba. Kým bol Peter v rozpacoch, čo to bol za ľah, ktorý videl, zastal pri brane muž, ktorijich poslal Kornelius, a doprovodil, sa na Šimonov dom. Zavolali a pejali, sa, či tam býva Šimon s prímenom Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hladujú tia tria muži. Vstávaj teda, zid dolu a bez vŕahania, chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter záčiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kveli čomu ste prísť?“ Oni povedali: „Stotník Kornelius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydiera svedectvo, dospel pokyn od svätkého anjela, aby si ta pozval do domu a vypočul troje slová.“ Zavolať ich teda dnu a pochôdil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí fratia z Joppe ho spreduvali. D' ďalší deň prísiel do Čzarej. Kornelius ich, už čakal, zpolia s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Ked Peter prichádzal, Kornelius mu vysiel v ľastreň padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdržal a povedal mu: „Vstávaj, aj ja som len ľovek.“ Ako sa s ním rozprával, vstiel dnu a násiel tam mnho zhromaždených. I povedal im: „Dy viete, že žid, sa nesmie spolieť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nakoľko nazývať poiskriveným alebo necistým ľovekom. Preto som prísiel bez vŕahania, keď ste ma pozvali.“ Kornelius povedal: „Sí to štopy dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludňi modlil vo svojom dome. Tu pred mnom zastal muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornelius, troja modlitba je vystúpaná a Boh si spomenul na troje almužný. Posli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímenom Peter: býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Kned som teda posled po teba a ty sa dobre urobil, že si prísiel. A teraz sme my väčší tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli viedlo, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril istú a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenaďja milomu, ale v každom, národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodlivo. Synom Izraela, zostal slovo a zvestoval pokoj slizke Ježiša Krista, on je Pánom všetkých. Dy viete, čo sa počnie od Galilej po krste, ktorij hľasal Jan, dielo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodi, dobre robí a užívava všetkých posadnutých diablu, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judaistickej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil - nie všetkemu ludu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pili. A prikázal nam, aby sme ludu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh rastanovil za sudej živých i mŕtvych. Jenom vydávajú väčší proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každého, ktoro v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počivali slovo. A veriaci z obrazky, čo prísli s Petrom, žasli, že sa dar Duchu Svätého vystúpil aj na počkanov, lebo ich počali hovoriť jazykmi a velebit Boha. Vtedy Peter povedal: „Nikto zahranič, aby boli rodou pokrstení ti, čo dostali Duchu Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrošiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich, niekoľko dní zostal.